

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин

Чинне законодавство зі змінами та доповненнями
станом на 03 серпня 2026 року

Офіційний текст

ЮРІНКОН ІНТЕР
Київ – 2026

УДК 351.765:[636.09:616]](477)(094.5)
3-19

Джерело документа –
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1206-20#Text>

Увага! Копіювання вбиває книги

Закон України «Про ветеринарну медицину та благополуччя тварин»
3-19 Офіційний текст. Київ : Юрінком Інтер, 2026. 204 с.

ISBN 978-617-8799-33-5

Цей Закон визначає правові та організаційні засади здійснення діяльності у сферах забезпечення захисту здоров'я тварин, благополуччя тварин, ветеринарної практики, виробництва, обігу та застосування ветеринарних лікарських засобів, а також обігу побічних продуктів тваринного походження.

Закони звірені з текстом нормативно-правових актів бази даних Верховної Ради України «Законодавство України».

УДК 351.765:[636.09:616]](477)(094.5)

Видавництво «Юрінком Інтер» прагне сталого майбутнього для нашого бізнесу, наших читачів і нашої планети. Ця книга виготовлена з паперу, сертифікованого Forest Stewardship Council®

ISBN 978-617-8799-33-5

© Юрінком Інтер, 2026

Розділ І ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) аквакультура — утримання водних тварин у власності однієї або більше фізичних чи юридичних осіб протягом стадії вирощування або культивування до їх збирання включно, крім збирання або вилову для цілей споживання людиною диких водних тварин, які тимчасово утримуються для забою без годування;

2) аналіз ризику — процес, що включає ідентифікацію небезпеки, оцінку ризику хвороби тварин, управління ризиком та повідомлення про ризик;

3) антибіотик — будь-яка речовина з прямою дією на бактерії, яка використовується для лікування або запобігання інфекціям чи інфекційним хворобам;

4) арбітражне лабораторне дослідження (випробування) — лабораторне дослідження (випробування), що проводиться уповноваженою референс-лабораторією з використанням підтверджувальних (референс) методів на вимогу особи, яка оскаржує результати основного лабораторного дослідження (випробування);

5) аутогенний імунобіологічний ветеринарний лікарський засіб — імунобіологічний ветеринарний лікарський засіб, вироблений з патогенів та антигенів, отриманих від тварини або тварин, що належать до однієї епізоотичної одиниці, і призначений для застосування до цієї самої тварини або тварин з цієї самої епізоотичної одиниці, або до тварини чи тварин з іншої епізоотичної одиниці, яка має з цією епізоотичною одиницею підтверджений епізоотичний зв'язок;

6) біовейвер — можливість відмови від проведення досліджень біоеквівалентності *in vivo*;

7) біодоступність — частка введеної дози ветеринарного лікарського засобу, яка досягає системного кровообігу у вигляді незміненої речовини;

8) біоеквівалентність — відсутність різниці (в межах попередньо визначених критеріїв прийнятності) у біодоступності діючої речовини або її метаболіту (метаболітів) у місці дії при введенні в тій самій молярній дозі за аналогічних умов у відповідним чином проведеному дослідженні;

9) біологічна безпека — сукупність організаційних і фізичних заходів, спрямованих на зниження ризику занесення, укорінення та поширення хвороб до, із або в межах:

а) популяції тварин; або

б) потужності, зони, компартмента або транспортних засобів чи будь-яких інших об'єктів, приміщень або місць;

Ст. 1. Розділ I

10) біологічна речовина — речовина, вироблена або екстрагована з біологічного джерела, яка потребує для оцінки її параметрів та визначення її якості поєднання фізико-хіміко-біологічних аналізів та знань про процес виробництва та його контроль;

11) біологічний ветеринарний лікарський засіб — ветеринарний лікарський засіб, діюча речовина якого є біологічною речовиною;

12) біологічний матеріал — мікроорганізми, культури клітин, РНК, ДНК, тканини, клітини, біологічні рідини, секрети і продукти життєдіяльності, фізіологічні виділення, мазки, зішкріби, змиви, біопсійний матеріал, що отримані від тварин;

13) благополуччя тварин — фізичний і ментальний стан тварин, пов'язаний з умовами їхнього життя і смерті, що передбачають відсутність у тварин:

а) голоду, спраги і недоїдання;

б) страху і страждань;

в) фізичного і температурного дискомфорту;

г) болю, травм і хвороб;

г) умов життя, що унеможливають прояв тваринами їхньої типової поведінки;

14) буферна зона — територія, що встановлюється в межах території України вздовж державного кордону України, на якій застосовуються ветеринарно-санітарні заходи для запобігання проникненню патогенних агентів з або до території іноземних держав та/або карантинних зон;

15) ветеринарна медицина — галузь науки та практичних знань про фізіологію і хвороби тварин, їх профілактику, діагностику та лікування, збереження здоров'я і продуктивності тварин, захист людей від зоонозів і пріонних хвороб, а також пов'язана з цим практична діяльність;

16) ветеринарна практика — господарська діяльність з надання послуг, пов'язаних з профілактикою, діагностикою та лікуванням хвороб тварин, консультуванням з питань ветеринарної медицини, яка здійснюється закладами ветеринарної медицини та спеціалістами ветеринарної медицини виключно на підставі відповідної ліцензії;

17) ветеринарне обслуговування — діяльність спеціалістів ветеринарної медицини, що включає збирання інформації про ознаки наявності хвороб тварин, лабораторні та інші діагностичні дослідження (випробування), застосування профілактичних заходів та лікування хвороб тварин, консультування утримувачів тварин з питань біологічної безпеки, захисту здоров'я тварин;

18) ветеринарне свідоцтво — ветеринарний документ, що підтверджує ветеринарно-санітарний стан партії тварин, репродуктивного матеріалу, побічних продуктів тваринного походження, біологічних матеріалів під час їх переміщення по території України, у якому за необхідності зазначаються результати їх огляду, лабораторних та/або інших діагностичних досліджень (випробувань), відомості щодо вакцинації, профілактичного карантинування

Зміст

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів	5
Стаття 2. Законодавство про ветеринарну медицину і законодавство про благополуччя тварин	24
Стаття 3. Сфера дії Закону	24
Стаття 4. Основні напрями державної політики у сфері ветеринарної медицини	25
Стаття 4 ¹ . Основні напрями державної політики у сфері благополуччя тварин	26

Розділ II ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ У СФЕРАХ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ ТА БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИН

Стаття 5. Органи державного управління у сфері ветеринарної медицини	27
Стаття 5 ¹ . Органи державного управління у сфері благополуччя тварин	27
Стаття 6. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері ветеринарної медицини	28
Стаття 6 ¹ . Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері благополуччя тварин	28
Стаття 7. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері ветеринарної медицини	28
Стаття 8. Система і повноваження компетентного органу	29
Стаття 8 ¹ . Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин	30
Стаття 8 ² . Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері благополуччя тварин . . .	30
Стаття 9. Державні надзвичайні протиепізоотичні комісії	31
Стаття 10. Особливі вимоги до системи компетентного органу в частині, що стосується ветеринарних лікарських засобів	34

Розділ III
ПРИНЦИПИ РОЗРОБЛЕННЯ, ЗАТВЕРДЖЕННЯ, ПЕРЕГЛЯДУ
І ЗАСТОСУВАННЯ ВЕТЕРИНАРНО-САНІТАРНИХ ЗАХОДІВ

Стаття 11. Належний рівень захисту здоров'я тварин та пов'язаного з цим здоров'я людей	38
Стаття 12. Розроблення, затвердження та перегляд ветеринарно- санітарних заходів	38
Стаття 13. Аналіз ризику	40
Стаття 14. Процедури управління ризиком	41
Стаття 15. Повідомлення про запропоновані ветеринарно-санітарні заходи	41
Стаття 16. Інформування про ветеринарно-санітарні заходи	43
Стаття 17. Принципи застосування ветеринарно-санітарних заходів	44
Стаття 18. Процедури державного контролю та дозвільні процедури	44
Стаття 19. Визнання еквівалентності ветеринарно-санітарних заходів	45

Розділ IV
ЗАХИСТ ЗДОРОВ'Я ТВАРИН

Стаття 20. Хвороби тварин, що підлягають повідомленню	46
Стаття 21. Емерджентні хвороби тварин	47
Стаття 22. Види тварин, сприйнятливі до хвороб тварин, що підлягають повідомленню	48
Стаття 23. Моніторинг хвороб тварин	48
Стаття 24. Плани ліквідації хвороб тварин, що підлягають повідомленню	49
Стаття 25. Обов'язки утримувачів тварин щодо захисту здоров'я тварин	50
Стаття 26. Вимоги до ведення записів	51
Стаття 27. Вимоги до простежуваності свійських наземних тварин та репродуктивного матеріалу	53
Стаття 28. Профілактичний карантин тварин	54

Розділ V
КАРАНТИН ТВАРИН

Стаття 29. Підозра спалаху хвороби тварин, що підлягає повідомленню	55
Стаття 30. Епізоотичне розслідування	57
Стаття 31. Підтвердження спалаху хвороби тварин, що підлягає повідомленню, та запровадження карантину тварин	58

Стаття 32. Карантинні заходи (карантинні обмеження)	60
Стаття 33. Ліквідація спалаху хвороби тварин, що підлягає повідомленню	64
Стаття 34. Завдання Національної поліції України під час спалаху хвороби тварин	64
Стаття 35. Гарантії прав фізичних та юридичних осіб в умовах дії карантинних заходів (карантинних обмежень)	65

Розділ VI БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИН

Стаття 36. Основні вимоги до забезпечення благополуччя тварин	65
Стаття 37. Підготовка персоналу і перевірка знань та навичок щодо дотримання законодавства про благополуччя тварин	69
Стаття 38. Підтвердження наявності достатніх знань та навичок щодо дотримання законодавства про благополуччя тварин	71
Стаття 39. Тимчасовий допуск.	74
Стаття 40. Визнання документів про освіту, документів, що підтверджують наявність достатніх знань та навичок щодо дотримання законодавства про благополуччя тварин, виданих у державах — членах Європейського Союзу	76
Стаття 41. Річний звіт про стан дотримання законодавства про благополуччя тварин	78
Стаття 42. Державний реєстр документів, виданих відповідно до законодавства про благополуччя тварин	79

Розділ VII ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ УТРИМАННЯ ТА ОБІГУ ТВАРИН, ВИРОБНИЦТВА ТА ОБІГУ РЕПРОДУКТИВНОГО МАТЕРІАЛУ, ПОБІЧНИХ ПРОДУКТІВ ТВАРИННОГО ПОХОДЖЕННЯ, БІОЛОГІЧНИХ МАТЕРІАЛІВ

Стаття 43. Затвердження тваринницьких потужностей для цілей експорту, імпорту та здійснення діяльності, що становить високий ризик	88
Стаття 44. Державна реєстрація тваринницьких потужностей та операторів ринку	93
Стаття 45. Вимоги до переміщення тварин	97
Стаття 46. Вимоги до діяльності зі збору свійських копитних тварин та птиці	98
Стаття 47. Вимоги до переміщення водних тварин	98
Стаття 48. Вимоги до виробництва та обігу репродуктивного матеріалу	100
Стаття 49. Ветеринарні документи	101

Розділ VIII ОСВІТА І НАУКА У СФЕРІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 50. Професійна підготовка та атестація спеціалістів ветеринарної медицини.	103
Стаття 51. Наукове забезпечення ветеринарної медицини.	104

Розділ IX ДІАГНОСТИКА ТА ЛАБОРАТОРНІ ДОСЛІДЖЕННЯ (ВИПРОБУВАННЯ)

Стаття 52. Діагностика захворювань тварин.	104
Стаття 53. Лабораторні дослідження (випробування).	105

Розділ X ВИРОБНИЦТВО, ОБІГ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ВЕТЕРИНАРНИХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ

Стаття 54. Загальні вимоги щодо державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів.	106
Стаття 55. Порядок державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів.	108
Стаття 55 ¹ . Вимоги до змісту короткої характеристики ветеринарного лікарського засобу.	115
Стаття 56. Особливості державної реєстрації генеричних ветеринарних лікарських засобів.	117
Стаття 57. Особливості державної реєстрації гібридних ветеринарних лікарських засобів.	119
Стаття 58. Особливості державної реєстрації комбінованих ветеринарних лікарських засобів.	119
Стаття 59. Особливості державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів на підставі письмового дозволу.	120
Стаття 60. Особливості державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів на підставі бібліографічних даних.	120
Стаття 61. Особливості державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів за виняткових обставин.	120
Стаття 61 ¹ . Особливості державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів, призначених для обмеженого ринку.	121
Стаття 61 ² . Строк дії державної реєстрації ветеринарного лікарського засобу, призначеного для обмеженого ринку, та порядок здійснення його повторної оцінки.	122
Стаття 62. Особливості державної реєстрації гомеопатичних ветеринарних лікарських засобів.	123

Стаття 63. Клінічні випробування	124
Стаття 64. Захист інформації, що міститься в реєстраційному досьє.	125
Стаття 65. Державний реєстр ветеринарних лікарських засобів	126
Стаття 66. Зупинення і припинення державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів, внесення змін до умов державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів.	136
Стаття 67. Лікувальні корми та проміжні продукти для виробництва лікувальних кормів	138
Стаття 68. Вимоги до виробництва та імпорту ветеринарних лікарських засобів.	139
Стаття 68 ¹ . Вимоги до імпортерів, виробників і дистриб'юторів діючих речовин.	142
Стаття 69. Державний реєстр операторів ринку ветеринарних лікарських засобів	145
Стаття 70. Вимоги до провадження господарської діяльності з виробництва та імпорту ветеринарних лікарських засобів. ...	155
Стаття 71. Кваліфікована особа, відповідальна за виробництво та імпорт ветеринарних лікарських засобів.	157
Стаття 72. Маркування на первинному пакуванні	158
Стаття 73. Маркування на вторинному пакуванні	160
Стаття 74. Вимоги до обігу ветеринарних лікарських засобів, до провадження господарської діяльності з оптової дистрибуції та з роздрібною реалізації ветеринарних лікарських засобів.	160
Стаття 75. Експорт ветеринарних лікарських засобів	163
Стаття 76. Реалізація ветеринарних лікарських засобів дистанційним способом	164
Стаття 77. Ветеринарні лікарські засоби, що відпускаються за ветеринарним рецептом.	157
Стаття 78. Застосування ветеринарних лікарських засобів та протимікробних лікарських засобів	169
Стаття 79. Обов'язки операторів ринку ветеринарних лікарських засобів	171
Стаття 80. Ведення записів власниками (утримувачами) тварин, призначених для виробництва харчових продуктів	176
Стаття 81. Фармакологічний нагляд	177
Стаття 82. Обов'язки операторів ринку ветеринарних лікарських засобів щодо фармакологічного нагляду	180
Стаття 83. Кваліфікована особа, відповідальна за фармакологічний нагляд.	181
Стаття 84. Утилізація та знищення ветеринарних лікарських засобів.	125

Розділ XI
ФІНАНСУВАННЯ, МАТЕРІАЛЬНО-ТЕХНІЧНЕ,
СОЦІАЛЬНЕ ТА ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ
У СФЕРІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 85. Фінансування системи компетентного органу та сплата членських внесків до міжнародних організацій.	182
Стаття 86. Фінансування планів моніторингу хвороб тварин, залишкових кількостей ветеринарних лікарських засобів і забруднюючих речовин та протиепізоотичних заходів	183
Стаття 87. Оплата послуг у сфері ветеринарної медицини.	184
Стаття 87 ¹ . Особливості фінансування системи державної реєстрації ветеринарних лікарських засобів.	184
Стаття 88. Матеріально-технічне та соціальне забезпечення спеціалістів ветеринарної медицини.	186
Стаття 89. Інформаційне забезпечення у сфері ветеринарної медицини ..	187

Розділ XII
ВЕТЕРИНАРНА ПРАКТИКА, ЛІЦЕНЗОВАНІ ЗАКЛАДИ
ТА СПЕЦІАЛІСТИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ,
ГРОМАДСЬКІ ОБ'ЄДНАННЯ У СФЕРІ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ

Стаття 90. Ветеринарна практика	188
Стаття 91. Залучення ліцензованих закладів та спеціалістів ветеринарної медицини до виконання ветеринарно-санітарних заходів	189
Стаття 92. Громадські об'єднання у сфері ветеринарної медицини	190

Розділ XIII
ДЕРЖАВНИЙ КОНТРОЛЬ ТА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ
ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ВЕТЕРИНАРНУ МЕДИЦИНУ
І ЗАКОНОДАВСТВА ПРО БЛАГОПОЛУЧЧЯ ТВАРИН

Стаття 93. Державний контроль за дотриманням законодавства про ветеринарну медицину і законодавства про благополуччя тварин	190
Стаття 94. Відповідальність за порушення законодавства про ветеринарну медицину і законодавства про благополуччя тварин	191

Розділ XIV
МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 95. Міжнародне співробітництво у сфері ветеринарної медицини	192
---	-----

Розділ XV ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ	192
--	------------